

teprve uvedl § 5 zák. č. 290/24 v účinnost. Nemohl proto cit. výnos min. sprav. z 25. září 1925 přiznati svým zněním výhodu, v níž by obsaženo bylo právo st-lovo také na vpočítání soudcovského přídavku do pensijní základny. Nepřiznal-li výhodu takto kvalifikovanou citovaný výnos z 25. září 1925, nemohly ji zaručovati ani další výnosy žal. úřadu, jimiž byla — jak se v nich doslova praví — »výhoda poskytnutá výnosem z 25. září 1925 ponechána nadále do odvolání, nejdéle na dobu jednoho roku«. Dělo se tak po každé na žádosti st-lovy z 21. června 1926, ze 16. června 1927, z 10. června 1928 a ze 14. června 1929, které podle svého obsahu se domáhaly prostého prodlužování výnosu z 25. září 1925, a ač byly podávány, vyjímajíc prvou již za účinnosti zák. č. 103/26, ani slovem nenaznačovaly, že by st-l měl nárok na to, aby odpočivné požitky jeho byly zvýšeny o soudcovský přídavek resp. aby tento byl vpočten do pensijní základny jeho. Ostatně šlo ve výnosu z 25. září 1925 o výjimku ze zásady zák. č. 287/24, že státní úředník-pensista nemá nárok na výhodu zvýšení pense ve smyslu zák. toho, a sluší proto uvedený výnos vykládati striktně.

Nemá proto stížnost pravdu, má-li za to, že st-l nabyt z konkrétního aktu žal. úřadu nárok na přiznání výhody vpočtení soudcovského přídavku do pensijní základny.

Č. 10.429.

Samospráva okresní. — Řízení správní: * Podle org. zák. č. 125/27 nejsou členové okresního zastupitelstva v této vlastnosti legitimováni k rekursu do usnesení okresního zastupitelstva.

(Nález ze dne 21. března 1933 č. 4372.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 587/20, 2684/23, 6648/27, 9226/31.

V ě c: Ludevít Š. v P. proti zemskému úřadu v Bratislavě o pojmenování okresního fondu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Ve schůzi z 30. prosince 1929 usneslo se okresní zastupitelstvo v Lipt. Sv. Mikuláši, že obec zřídí na podporování chudých žáků fond »Dra Milana H.« v obnose 10.000 Kč. Úroky tohoto fondu mají býti každoročně použity ku podpoře chudých žáků státní zemědělské (hospodářské, hájenské a dřevařské) školy v L. Proti tomuto usnesení podal člen tohoto zastupitelstva Ludvík Š. odvolání k zem. úřadu v Bratislavě, v němž namítal, že usnesení okresního zastupitelstva odporuje zák. č. 126/20 (zákon župní) ve znění zák. č. 125/27 (zákon organisační), poněvadž pojmenováním fondu podle exponované osobnosti politické bylo učiněno usnesení o věci politické, což je nepřípustno.

Výměrem z 15. dubna 1930 odmítl okresní úřad v Lipt. Sv. Mikuláši odvolání to na základě § 78 vl. nař. č. 8/28 pro nepřípustnost, v podstatě z důvodu, že jde o usnesení okresního zastupitelstva v oboru hospodářské působnosti, proti němuž vůbec není přípustný opravný prostředek.

Další odvolání Ludvíka Š. zamítl zemský úřad nař. rozhodnutím, z jehož obširných důvodů, vyvracejících námitky odvolání, jde najevo, že i zem. úřad sdílí názor, že v daném případě je jakékoli odvolání proti usnesení okresního zastupitelstva vyloučeno.

Maje rozhodovati o stížnosti musil si nss uvědomiti, že podle § 2 zák. o ss je povolán k rozhodování ve všech případech, ve kterých někdo tvrdí, že nezákonným rozhodnutím nebo opatřením správního úřadu byl poškozen ve svých právech, že tedy je ochrana subj. práv předmětem jeho kogniční činnosti. I bylo proto nejprv zkoumati, zda nař. rozhodnutím mohlo býti porušeno nějaké subjektivní právo st-lovo.

Předmětem instančního přezkoumání bylo usnesení okresního zastupitelstva v Lipt. Sv. Mikuláši z 30. prosince 1929 o zřízení okresního fondu na podporu chudých žáků pod jménem dra Milana H. St-l potíral toto usnesení v řízení správním jako člen okresního zastupitelstva. Než nss vyslovil v nál. Boh. A 587/20 (pro obce), 2684/23 (pro býv. okr. správ. komise), 6648/27 (pro obce) a 9226/31 (pro obce na Slov.) právní názor, že členové sboru, jehož usnesení platí za projev vůle územní korporace, jsou i tehdy spolutvůrci projevu toho, když projev vůle sboru vytvořený usnesením jeho jest pravým opakem osobní vůle jednotlivých členů tohoto sboru, vyjádřené při hlasování, při němž zůstali v menšině, a že proto sdílejí právní postavení volního subjektu a nezaujímají v této funkci postavení strany legitimované k podání opravného prostředku proti onomu usnesení sboru, leda že by zákon v určitých případech sám členy sboru takovým opravným prostředkem výslovně vyzbrojil. Jako členové sboru mohli by se proti usnesení sboru octnouti v posici strany procesní ovšem tehdy, byl-li by meritálním obsahem usnesení sboru výrok o jejich právech členských. Na tomto právním názoru trvá nss i v daném případě. Ježto pak zákon o organizaci politické správy č. 125/27 nedává — nehledíc k ustanovení § 97, jež se však na daný případ nehodí — členům okr. zastupitelstva práva odvolati se proti usnesení okr. zastupitelstva, ježto dále předmětem usnesení okr. zastupitelstva není meritální výrok o členských právech jednotlivých jeho členů a tedy také ne o členském právu st-lově, nemohl žal. úřad, potvrdiv odmítnutí odvolání pro nepřípustnost, porušiti subj. práv st-lových. Bylo proto stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost, aniž třeba bylo se zabývatí otázkou, zda proti spornému usnesení okr. zastupitelstva jest vůbec opravný prostředek vyloučen.

Č. 10.430.

Živnostenské právo (Slovensko): Živn. úřad nemůže živnostenskoprávní konsens podle III. hlavy živn. zákona č. 259/24 Sb. odepríti z důvodu, že je sporné vlastnictví k pozemku, na němž živn. provozovna má býti zřízena.

(Nález ze dne 21. března 1933 č. 4449.)

V ě c: Obec G. proti zemskému úřadu v Bratislavě (za zúč. firmu Naftaspol adv. Dr. Em. Mašín z Prahy) o živnostenskoprávní schválení benzinové čerpací stanice.